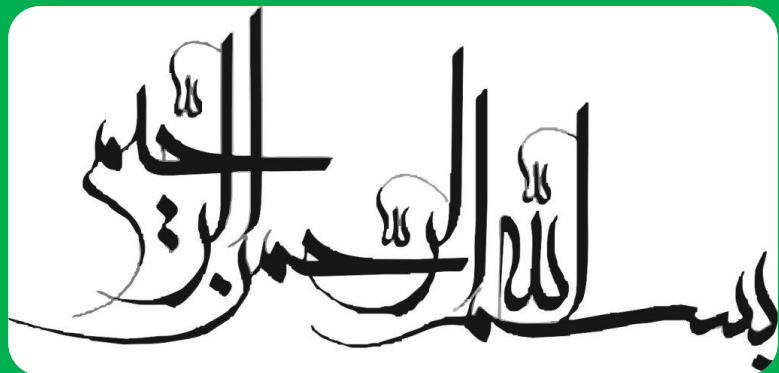

مدرس:

خلیل عقیلی فرج

Draghili.blog.ir

تفسیر موضوعی نهج البلاغه

جلسه هفتم

بایسته‌های اعتمادی در نهج البلاغه (۳)

(امامت و پیشوایی در جایگاه مرجعیت دینی و علمی)

خلاصه مباحث جلسه گذشته

✓ آشنایی معنای امامت

۲- رهبری علمی و مرجعیت دینی

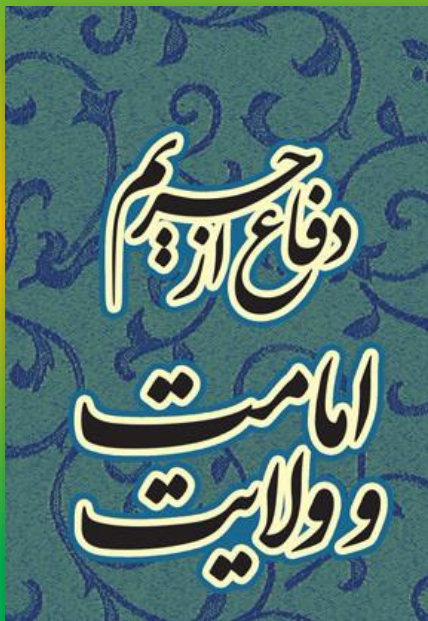
✓ جنبه های امامت ← ۱- رهبری سیاسی و اجتماعی

✓ بخشی از خطبه سوم نهج البلاغه (خطبه شقشقیه) ◀ نکات مهم :

۱- دو شرط حاکم اسلامی: مشروعیت و مقبولیت

۲- مصالح حکومت اسلامی ملاک مهم در تصمیم گیری های کلان

۳- دفاع حضرت علی علیه السلام از جایگاه امامت بود

خلاصه مباحث جلسه گذشته

✓ نکات بخش دوم از خطبه ششگانه

۱- تاکید بر نقش مقبولیت در واجب شدن برپایی

حکومت اسلامی بر فرد مشروع

۲- اشاره به تفاوت رویکرد و تقابل جامعه اسلامی با حاکمان

دوم و بعد او

۳- تاکید حضرت بر مهمترین دلیل انحراف نخبگان جامعه

اسلامی

◀ دل بستن به وعده ها و زرق و برق دنیا

مرجعیت دینی و علمی امام

✓ دومین جایگاهی که شیعه برای امام و رهبر قایل است مرجعیت دینی و علمی یا کارشناس اسلامی از سوی خدا است .

اهل سنت با وجود قرآن چنین مرجعی را لازم نمی دانند. دلیل آنان شعار معروفی است که خلیفه دوم آن را در آخرین روزهای پیامبر (ص) مطرح کرد که در قضیه قلم و دوات آمده است.

جلسه هفتم * بایسنه ها اعتقاد در نهج البلاغه (۳) امامت و شواهد در جایگاه مرتبت دینی و علمی

هنگامی که وفات پیامبر صلی الله علیه و آله نزدیک شد، گروهی در خانه نزد او بودند، پیامبر اکرم (ص) فرمود: بیائید و کاغذی بیاورید تا برای شما مطلبی بنویسم که هرگز بعد از آن گمراه نشوید.

یکی از حاضران گفت: بیماری بر پیامبر غلبه کرده! (و العیاذ باللّٰه) سخنان ناموزون می گوید! قرآن نزد شما است، و همین کتاب الهی ما را کافی است!

در این هنگام، در میان حاضران در خانه، اختلاف افتاد، بعضی گفتند: قلم و کاغذ بیاورید تا پیامبر نامه خود را بنویسد، تا هرگز گمراه نشوید، در حالی که بعضی دیگر، سخن آن شخص را تکرار می کردند.

هنگامی که سخنان ناموزون و اختلاف بالا گرفت، پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: برخیزید و از من دور شوید.

نقد شعار «حسبنا كتاب الله»

- ۱- اولاً : هدایت گری قرآن به معنای عدم نیاز به تفسیر و مفسر نیست . چنانکه آموزشی بودن یک کتاب در دوره های مختلف آموزش به معنای عدم نیاز به استاد و معلم نیست

۲- شواهد قرآنی بر عدم امکان فهم برخی آیات از سوی مردم بدون نیاز به تفسیر معصومین (ع) دلالت می کند.

« اوست کسی که این کتاب (قرآن) را بر تو فرو فرستاد. پاره ای از آن، آیات محکم (صریح و روشن) است. آنها اساس کتابند و (پاره ای) دیگر متشابهات هستند (که تأویل پذیرند). اما کسانی که در دلهایشان انحراف است برای فتنه جویی و طلب تأویل آن (به دلخواه خود)، از متشابه آن پیروی می کنند، با آنکه تأویلش را جز خدا و راسخان در دانش کسی نمی داند. آنان که می گویند: «ما بدان ایمان آوردیم، همه (چه محکم و چه متشابه) از جانب پروردگار ماست» و جز خردمندان کسی متذکر نمی شود (آل عمران/ ۷)

۳- ثالثا : در آیات متعدد خود قرآن مردم را به تفسیر پیامبر (ص) ارجاع می دهد و اطاعت از کلام پیامبر (ص)

را بر مردم لازم می داند :

«و آنچه را فرستاده (او : پیامبر(ص)) به شما داد، آن را بگیرید و از آنچه شما را باز داشت، بازایستید و از خدا

پروا بدارید.

(حشر / ۷)

صلوات و تحیات
بر ائمه و آل
اهلبیت